

Joan C. Nicolàs i Bernat Moll⁵¹ hi han trobat una alfàbia amb una inscripció aràbiga que llegeixen *Sa'īd Māzūz*, el qual és raonable que fos el nom del propietari de l'alfàbia. Però és evident des del punt de vista fonètic la impossibilitat que d'aquest nom vingui, ni la forma moderna, ni la forma *Mossetà* del *Pariatge* ni *Mozata*, que trobam en un doc. de 1296.

D'altra banda sabem que la possessió del terme d'Andratx avui anomenada Son Fortuny, s'havia anomenat *Mosaftà*.⁵²

Tot plegat deuen ésser formes de les adoptades per la paraula aràbiga *moḥtasab*, participi actiu de l'arrel *ḥasab*, de la qual han vingut nombroses formes romàniques, català *mostassà*, *mostassaf*, castellà *almotacen*, que significa entre altres coses 'inspector de pesos i mesures, cap dels mercats', etc. Cal tenir en compte que la *ḥ* en final de síl·laba, se sol tornar *f* i *p*. I analitzant la paraula *mo/h/ta/sab*, si fem passar la síl·laba *sab*, per metàtesi, en lloc de la *ta*, ja tenim *Mossaptà*.

51. Programa de Festes de St. Climent 1987, 10-14.

52. *Diccionari Alcover-Moll*.